

Η απόκρυψη της είδησης

Αμφίπολη, Σύριζα, μνημόνιο, Σαμαράς, δημοσκοπήσεις, Ebola, χρηματιστήριο, ποδόσφαιρο... Η καθημερινότητα όπως προβάλλεται μέσω των mainstream media στην Ελλάδα μοιάζει να είναι βγαλμένη από την καθημερινότητα μιας προηγούμενης, ακμάζουσας δεκαετίας. Αυτοαναφορική, στραμμένη κατά βάση προς το εσωτερικό, εκτός κι αν πρόκειται για κάποια μεγάλη καταστροφή στον κόσμο ή γεγονότα που έχουν να κάνουν με τις στήλες των κοσμικών, ανέκαθεν υποτιμούσε ή λασπολογούσε οτιδήποτε ξέφευγε έστω κι ελάχιστα από την κανονικότητα που το “σύστημα” έχει διαμορφώσει αρκετά χρόνια τώρα. Ένα είδος δημοκρατικής προπαγάνδας, που ωστόσο δεν περιορίζεται στην εκφώνηση της προκαθορισμένης “κεντρικής” είδησης ή στην διαστρέβλωση της αντιπολιτευτικής ή μειοψηφικής άποψης, αλλά επεκτείνεται στην απόκρυψη των γεγονότων που λαμβάνουν χώρα τόσο εντός, όσο κι εκτός συνόρων, όταν αυτά δεν ευνοούν την κρατούσα άποψη.

Οι βραδινές ειδήσεις, καιρό τώρα και με περίσσια τέχνη, παρουσιάζουν μια διαφορετική αλήθεια από αυτή που κάποιος μπορεί να ανακαλύψει στις σελίδες του διαδικτύου. Ωστόσο η τελειοποίηση της τακτικής απόκρυψης σημαντικών γεγονότων που δεν εξυπηρετούν τις δημοσκοπικές θελήσεις των κυβερνώντων, δείχνει πως τα αντανακλαστικά αυτοσυντήρησης του παρόντος συστήματος, παράλληλα με την συνεχιζόμενη καλλιέργεια της θεωρίας των δύο άκρων, επιβάλλουν την συνεχιζόμενη αμάθεια, ή στην καλύτερη ημιμάθεια του τηλεοπτικού κοινού.

Δεν εξηγείται διαφορετικά η απάθεια, ή, σε ελάχιστες περιπτώσεις, η απλή, γενική, άοσμη και άχρωμη αναφορά, στις διαδηλώσεις και τις απεργίες που πραγματοποιούνται τον τελευταίο καιρό στην Ευρώπη και δεν αναφέρονται στις κλασικές αντιδράσεις του φτωχού Νότου απέναντι στα μέτρα λιτότητας που του επιβάλλονται, αντίθετα προέρχονται από τον καλοζωισμένο Βορρά, από τους “λαούς” που μέχρι τώρα αποτελούσαν το πρότυπο εργαζομένων για τους παρουσιαστές και τους σχολιαστές των νυχτερινών δελτίων ειδήσεων. Δεκάδες χιλιάδες διαδηλωτές και μέλη σωματείων διαμαρτυρήθηκαν το Σάββατο 18 Οκτωβρίου στους δρόμους του Λονδίνου, του Μπέλφαστ και της Γλασκώβης ενάντια στις περικοπές μισθών, στις μεγαλύτερες απεργιακές κινητοποιήσεις¹ από την εποχή της “Σιδηράς κυρίας” Maggie Thatcher, ενώ οι πιλότοι της γερμανικής αεροπορικής εταιρείας Lufthansa και οι μηχανοδηγοί των τρένων της Deutsche Bahn συνεχίζουν δυναμικά τις απεργιακές τους κινητοποιήσεις² καθελώνοντας, εναλλάξ, τις μετακινήσεις στην επονομαζόμενη “ατμομηχανή” της Ευρώπης.

Είναι άραγε η σειρά των λαών του ευρωπαϊκού Βορρά να δεχθούν τις συνέπειες της οικονομικής κρίσης ή απλώς οι οικονομικές

ελίτ αποφάσισαν, μετά τα επιτυχημένα πειράματα στα νότια της Ευρωζώνης, να εφαρμόσουν τις πολιτικές τους στα κεφάλια των εργαζόμενων των ισχυρών της ΕΕ; Ίσως να μην έχει σημασία, αυτό όμως που σίγουρα ενδιαφέρει είναι πως η ισχύς της τηλεόρασης και των mainstream media, όσο κι αν αμφισβητείται από την χαοτική δυναμική του διαδικτύου, εξακολουθεί να αποτελεί το κύριο μέσο ενημέρωσης και προπαγάνδας στις κοινωνίες της Δύσης. Μπορεί μεν αυτά να παίζουν το τελευταίο χαρτί αξιοπιστίας τους και ένα ποσοστό τηλεθεατών πλέον να βλέπει αρκετά κριτικά όσα του παρουσιάζονται, όμως η απουσία από τους δρόμους και τα σημάδια κοινωνικής κατάθλιψης στις χώρες που χτυπήθηκαν πιο άγρια από τις πολιτικές λιτότητας και εσωτερικής οικονομικής υποτίμησης τα τελευταία χρόνια, αποδεικνύουν πως, προς ώρας, το παιχνίδι παίζεται στο ταμπλό των οικονομικά και πολιτικά ισχυρών της Ευρώπης, έστω μέχρι αποδείξεως του εναντίου.

1 The guardian: Tens of thousands take to UK streets in pay protest – 18.10.2014, [web](#)

2 Deutsche Welle: Lufthansa pilots to strike when DB trains back on track – 19.10.2014, [web](#)